

PERIODISK EVALUERING AV MASTER I TEOLOGI OG MISJON EVALUERINGSPANELETS RAPPORT

Det eksterne panelet bes om på grunnlag av det tilsendte materialet:

- programmets egnevaluering
- studieplanen
- relevante evalueringsrapporter (tiltaksrapporter, studiekvalitetsundersøkelserapporter, kandidatundersøkelserapporter, relevansundersøkelserapporter, analyserapporter for Studiebarometeret).

å vurdere

- om programmets læringsutbytter er hensiktsmessige, f.eks. med tanke på videre studier i inn- og utland og til arbeidslivsrelevans
- om
 - fagmiljøet (i lys av kravene i NOKUTs studietilsynsforskrift § 2-3 (<https://lovdata.no/forskrift/2017-02-07-137/§2-3>),
 - emnetilbudet (vurdert opp mot faglig innhold, arbeids- og undervisningsformer og vurderingsordninger)
 - emnesammensetningen

er slik at studentene kan oppnå et slikt læringsutbytte,

- om programmet
 - vektlegger arbeidslivsrelevans og internasjonalisering,
 - legger til rette for et godt læringsmiljø,
 - har god gjennomføring,

og anbefale om programmet

- enten bør videreføres i sin eksisterende form, og hva det bør fokuseres på i det videre kvalitetsforbedringsarbeidet,
- eller om det bør nedlegges, og om emnene som inngår i det, ev. bør videreføres i en annen programramme.

1. Evalueringspanelets sammensetning

Panelet bestod av følgende medlemmer:

- Terese Bue Kessel (førsteamanuensis og studieleder ved VID)
- Kristian Øgaard (daglig leder av ACTA)
- Ørjan Byberg (studentrepresentant)

2. Evalueringsgrunnlag

Oversikt over materialet som ligger til grunn for evalueringen og rapporten:

- Studieplan for Master i teologi og misjon (H2019)
- NOKUTs kartlegging av læringsutbyttebeskrivelser (2015)
- Tiltaksrapporter for følgende emner i studieplanen: MIS502; NT02; PT501; ST501 og VIT501.
- Kandidatundersøkelse (2016)
- Analyserapporter fra studiebarometeret (2014-2018)
- Årsrapporter om studiekvalitet (2011-2018)
- Rapport fra relevansundersøkelse (2019)
- FIHs egevaluering av programmet (2019)

Panelet er gjort oppmerksomme på at rapportene fra studiebarometeret og årsrapportene om studiekvalitet gjelder alle studiene og bare i begrenset grad sier noe om masterstudiet.

I tillegg til dette har FIH ettersendt en oversikt over fagmiljøet som er tilknyttet studieprogrammet med informasjon om ansatte og andel av stillingen som er knyttet til programmet og kompetanse.

Evalueringspanelet har lest gjennom grunnlagsmaterialet og hver for seg sendt inn sine rapporter/kommentarer. Rapporten er skrevet av FIHs saksbehandler basert på disse kommentarene. De legges ved rapporten.

- Vedlegg 1-1: Kommentarer fra Terese Bue Kessel
- Vedlegg 1-2: Kommentarer fra Kristian Øgaard
- Vedlegg 1-3: Kommentarer fra Ørjan Byberg

I disse tilbakemeldingene er det en rekke korrigeringer av feil, upresise begreper o.l. i studieplanen som ikke har fått plass i denne rapporten. Panelet understreker at det er viktig at de som leder revisjonsarbeidet leser dette underlagsarbeidet nøye og får med seg disse punktene.

3. Evalueringspunkter

De relevante veiledende spørsmålene er ment som en indikasjon på elementer som er relevante å vurdere. Panelet står helt fritt til både å stille andre spørsmål og til å se bort fra de foreslåtte spørsmålene.

3.1 Studieplan og læringsutbytte

- Er navnet på studieprogrammet dekkende for programmets læringsutbytte? Kommuniserer det godt med omverdenen?

Panelet påpeker at navnet på studiet til en viss grad reflekterer studieplanens innhold, og at det gir studiet et særpreg. Samtidig kan det stilles spørsmål ved om ikke misjon burde preget flere av emnene i større grad for å reflektere programnavnet, for eksempel ved at emnenavn på kjerneemner kunne inneholdt ord som «misjonale» eller «kontekst». Det kan stilles spørsmål ved om masterprogrammet skiller seg så mye fra andre studieprogrammer i teologi som studieprogrammets tittel skulle tilsi.

Navnet kommuniserer godt med målgruppen, men neppe veldig bredt.

- Er emnesammensetningen i studieprogrammet dekkende for programmets læringsutbytte?

Emnesammensetningen er dekkende for programmets overordnede læringsutbyttebeskrivelser, men det kan stilles spørsmål ved om kompetansemålet om formidling (jf. punkt 1 under «Ferdigheter» og også punkt 4 under «Generell kompetanse», side 8 i studieplanen) reflekteres godt nok i emnene. Siden studiet er tenkt å skulle utruste til tjeneste innenfor kirke og kristent organisasjonsliv, slik det framgår av planens innledning, ville det styrke studiet med noen praksiskomponenter.

- Er læringsutbyttebeskrivelsene i tråd med det nasjonale kvalifikasjonsrammeverket?

Her påpeker panelet en vesentlig mangel ved programmet, nemlig nivåplassering i det nasjonale kvalifikasjonsrammeverket. Dette må rettes opp, slik at programmet blir plassert på masternivå. På emnenivå bør det også gjøres justeringer, både med hensyn til variasjon i begrepsbruk, at man unngår at ulike emner har for likt læringsutbytte, og at det må være samsvar med programmets overordnede læringsutbyttebeskrivelser, som skal være inndelt i kunnskap, ferdigheter og generell kompetanse.

- Bidrar alle de obligatoriske emnene til programmets forventede læringsutbytte?

Det kan stilles spørsmål ved om misjonsperspektivet er tilstrekkelig sikret gjennom de obligatoriske emnene. Generelt bør alle emner gjennomgås og oppdateres for å sikre at det er samsvar mellom emnets særskilte innhold og undervisningsformer, og at vurderingsformer kan måle det som er tenkt at studenten skal ha lært slik det er nedfelt i emnets læringsutbyttebeskrivelser.

Det kan også stilles spørsmål ved om ferdighetsmålet «planlegge og gjennomføre kristen formidling på ulike nivåer, både i skole-, menighets- og i fagteologisk sammenheng» ivaretas på en tilstrekkelig måte i de læringsaktivitetene dagens studieplan legger opp til.

- Gir emnesammensetningen god faglig progresjon?

Det er en bred master med obligatoriske emner fra alle disipliner. Samtidig er det mulig å bruke valgemner til fordypning. Men hvorvidt dette gir god og naturlig progresjon er litt uklart. FIH kan også vurdere å justere på rekkefølgen i når de ulike obligatoriske emnene kommer i graden. For eksempel vil det kunne være mer logisk at studentene tar MIS502 før PT501. VIT501 er også et emne som burde kommet tidligere.

Panelets anbefalinger

- Sikre at det misjonale perspektivet i enda sterkere grad reflekteres i de obligatoriske emnene (alternativet må være å kutte ut «og misjon» i studiets navn).

- Inkludere noen praksiskomponenter i noen av programmets emner, slik at ferdighetsmålet om formidling i større grad ivaretas. Disse kan for eksempel ha form som arbeidskrav med en dokumentasjon og refleksjon over praksisen.
- Sørge for at læringsutbyttebeskrivelsene for programmet og på emnenivå er i samsvar med nivået i nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk.
- Sørge for større variasjon og bredde i hvilke begreper som brukes i læringsutbyttebeskrivelsene slik at disse gjenspeiler emnets innhold.
- Sørge for at læringsutbyttet på emnenivå i større grad henger sammen med programmets læringsutbytte. (f.eks. ved å bruke begrep som «avansert kunnskap» eller «inngående kunnskap», og at læringsutbyttebeskrivelser plasseres på masternivå, jfr. kvalifikasjonsrammeverket.
- Sørge for at et emne som VIT501 Teologisk hermeneutikk kommer inn tidligere i løpet, slik at kompetansen dette emnet gir kan komme til sin rett i de øvrige obligatoriske emnene.
- Studieplanen trenger en språkvask og noe opprydning i begrepsbruk. For eksempel brukes «mastergrad» i betydning «masterstudium», noe som er upresist. Mastergrad viser til oppnådd grad og bør flere steder byttes ut med «masterstudium» eller «masterutdanning».
- Den pedagogiske profilen bør i større grad reflektere utviklingen innen høgskolepedagogikk, der arbeids- og undervisningsformer i større grad er en aktiv læringsprosess med studenten som ressursperson, både individuelt og i relasjonen til medstudentene.
- Det bør framgå av studieplanen i hvert enkelt emne hvor mye arbeid som forventes per emne (270 per 10 stp.), dvs. totalt antall studentarbeidstimer, for eksempel inndelt i undervisningsomfang (lærerstyrt) og omfang studentstyrt arbeid.
- Under vurderingsformer bør det skilles tydeligere mellom arbeidskrav og eksamen, slik at det ikke skaper forvirring for studenten. Det foreslås at alle arbeidskrav skal være godkjent før studenten får gå opp til eksamen. Dette fremmer jevnt arbeid fra studentens side gjennom semesteret.
- Det kan vurderes diverse endringer i informasjonstabellen knyttet til de enkelte emnene.
- Det kan vurderes hvor hensiktsmessig det er med to mer eller mindre like eksamensformer i nesten alle emner. Det bør tilstrebes mer variasjon, for at eksamen kan måle studentens læringsutbytter i de respektive emner.
- Det er lite variasjon i arbeidskrav og vurderingsformer. Disse bør i større grad tilpasses de enkelte emnene og det planlagte læringsutbyttet.
- Pensum må oppdateres. Det er behov for pensum av nyere dato samt større kjønnsbalanse blant forfatterne. I dag er det svært få kvinnelige forfattere på pensumlisten.

3.2. Ledelse, fagmiljø og forskning

- Har programmet tilstrekkelig faglig ledelse?

Det er behov for å få opp nye ansatte med førstekompetanse, særlig kvinner.

- Hvor mye «bransjeerfaring» (dvs. erfaring fra relevant arbeidsliv) har fagmiljøet?

Flere av lærerne har misjonærerfaring eller bred erfaring fra arbeid i kristne forsamlinger og organisasjoner, noe som gjør at det er bred «bransjeerfaring» i personalet.

I løpet av studiet møter studentene forskningslignende læringsaktiviteter først og fremst i forbindelse med prosessorientert eksamen. Her skal studentene forsøke å svare på en problemstilling ved å lese pensum og «tillegglitteratur som belyser den problemstillingen studenten skal besvare» («Studieplan for Masterstudium i teologi (H2019)», 5.3). At det legges opp til at studentene kan velge sine egne problemstillinger, bidrar også til å gjøre studentenes møte med forskning mer omfattende. Ettersom de prosessorienterte eksamenene ikke er obligatoriske, er det derimot mulig for en student å gå gjennom studiet uten i særlig grad å få forskningserfaring inntil studenten skal skrive masteravhandling. Kanskje er dette noe studentene bør oppmuntres til i større grad.

Panelets anbefalinger

- Det kan gjøres mer for å sikre at studentene selv får utføre forskningslignende læringsaktiviteter.
- FIH bør jobbe videre med å legge til rette for kompetanseheving blant fram mot førstekompetanse, og særlig for kvinner

3.3. Samfunns og arbeidslivsrelevans

- Hvor relevant er studieprogrammet for arbeidslivet og for samfunnets kompetansebehov? Hvor godt bidrar eventuell praksis til å forberede studentene til arbeidslivet?

Det er lite ferdighetstrening innen forkynnelse og kommunikasjon i utdanningen, utover det som ligger i at man holder presentasjoner i klassen. Selv om det gir litt å holde presentasjoner i klassen, gir ikke det øving i å formidle til ulike grupper (jf. punkt 1 under «Ferdighetsmål» i programmets læringsutbytte).

Generelt er det lite praksis i programmet. Dette framgår også av Kandidatundersøkelsen fra 2016. Dette kan løses på flere måter. Det kan legges inn langsgående praksis eller praksisperioder som en del av programmet, og det kan også være i form av arbeidskrav med formidling i enkeltemner.

Panelets anbefalinger

- Sørge for at praksiselementer får en mye mer framtrekkende plass i studieprogrammet, slik at studiets faktiske innhold bedre avstemmes med de overordnede læringsutbyttebeskrivelsene og introduksjonsteksten i studieplanen om studiets målsetning. Dette vil også gjøre studiet mer relevant for yrkeslivet og i større grad sette studentene i stand til tjeneste i kirke- og organisasjonsliv.
- FIH bør også reflektere over hva studieprogrammets samfunnsrelevans er og kan være. Dette er en type refleksjon det finnes lite av i det oversendte materialet. Dette kan det blant annet skrives mer om i studieplanens innledningstekst. Det er viktig med utdanninger som gir studenter verktøy til å reflektere over religion og teologi i samfunnet. Derfor er denne utdanningen relevant både generelt, og den er relevant mer spesielt for å utdanne til tjeneste innenfor skolens eierorganisasjon både lokalt og globalt.

3.4. Internasjonalisering

- Er det etablert ordninger for utvekslingsopphold i utlandet?
- Er ordningene for studentutveksling tilpasset studieprogrammets nivå, omfang og egenart?
- Er ordningene for utveksling beskrevet i programmets studieplan?

Det finnes ordninger for utveksling, men slik de er formulert i studieplanen, synes de å være tilpasset for bachelornivå og ikke masternivå. Dette må rettes på. Få studenter har benyttet seg av ordningene og FIH jobber for å øke benyttelsesgraden, men i skrivende stund er det vanskelig å vurdere om dette fungerer.

Studieplanen bør vise til eventuelle inngåtte avtaler med internasjonale institusjoner. I Studieplanens innledningstekst bør det tydeliggjøres i beskrivelsen av semesteroppbyggingen hvilket semester som kan inngå som et utenlandsopphold på en institusjon høgskolen har gjort avtale med. Dersom ingen slike avtaler foreligger, er det et tiltak som må tas med i en revisjon av programmet. Kanskje kan det også stå noe om hvordan man søker seg ut, eller en henvisning til hvor informasjon om dette kan finnes.

- Hvordan introduseres studentene til internasjonale perspektiver i fagområdet?

Dette punktet reflekteres tilstrekkelig både i emner og valg av pensum. Flere av FIHs lærere som brukes i masterprogrammet har fast avtale med NLM om årlig undervisning ved institusjoner som gir teologiutdanning i kirker NLM samarbeider med (Peru, Etiopia, Taiwan). Det hender også at FIH har gjestelærere på besøk. FIH fikk fornyet sitt ERASMUS+ charter i januar 2021 og det er planer om innreisende internasjonale lærere via dette, blant annet for høsten 2021.

Panelets anbefalinger

- Sørg for at beskrivelsen av utvekslingsmulighetene er tilpasset masternivå og at det legges til rette for dette, som en valgmulighet, i programmets struktur, for eksempel i 3. semester.

3.5. Rekruttering

- Hvordan er utviklingen i rekrutteringen (antall primærøkere, antall møtte kandidater og karakternivå)?

Dette tallet varierer svært mye fra år til år og FIH trenger å få høyere og mer stabile tall. Det er fornuftig å opprettholde kravet om et karaktersnitt på C.

- Er det grunn for å gjøre endringer i eventuelle opptakskrav eller i beskrivelser av anbefalte forkunnskaper?

Studieplanens beskrivelse av opptakskrav (kapittel 2.2) er formulert på en måte som gjør at det er vanskelig helt å forstå hva som gjelder. Her bør det gjøres en jobb med å forenkle og tydeliggjøre. Det er også uklar informasjon om hvorvidt og hvordan det finnes et engelskspråklig tilbud.

- Er informasjonen om studieprogrammet på FIHs nettsider og rekrutteringsmateriellet oppdatert?

Informasjonen er oppdatert og tilgjengelig på nettsiden.

Panelets anbefalinger

- Studieplanens kapittel 2.2 må forenkles og tydeliggjøres.

3.6. Gjennomstrømning

- Hvordan er gjennomføringsgraden for studieprogrammet, og er utviklingen tilfredsstillende?

Gjennomføringsgraden er tilfredsstillende, men det er en god del studenter som ikke fullfører på normert tid. FIH har lite å si om årsakene til dette og dette er noe FIH gjerne kunne kartlagt.

- Hvordan er utviklingen i studentenes karakterer? Og i strykprosent?

Strykprosenten er lav, med noen topper (jf. 2014 og 2018). Hva dette skyldes har ikke panelet innsikt i.

Panelets anbefalinger

- FIH kan gjerne vurdere å kartlegge hvorfor studenter ikke gjennomfører på normert tid, for å se om det er noe som kan gjøres for å øke gjennomføringsgraden.

3.7. Læringsmiljø

- Hvordan ser studentene på kvaliteten på undervisning, tilbakemelding og vurdering i programmet?
- Hvordan ser studentene på kvaliteten på læringsmiljøet (fysisk, organisatorisk, psykososialt og digitalt)?

Studentene er godt fornøyd med undervisning og oppfølging. Det er også et godt studiemiljø, og det legges til rette for at masterstudentene har egne lesesaler og slik kan ha både et sosialt og faglig fellesskap i det daglige arbeidet med studiene. FIH bør likevel ha et våkent blikk på at særlig de kvinnelige studentene i mindre grad enn de mannlige føler de kan være seg selv. Det bør arbeides for inkludering av begge kjønn på alle nivå, i fritid og i klassen, slik at disse rommene kan oppleves som trygge for alle og være et sted hvor vanskelige teologiske spørsmål kan drøftes med gjensidig respekt.

Studentsamarbeid er noe FIH scorer lavt på og dette bør det gjøres noe med.

Enkle ønsker om tilrettelegginger av det fysiske læringsmiljøet, som f.eks. stikkontakter og lignende, er noe FIH bør gjøre noe med.

Panelets anbefalinger:

- Jobbe med å øke graden av samarbeid mellom studentene.
- Følge med på, og sikre at kvinnelige studenter integreres godt i studiemiljøet, både sosialt og faglig.

Konklusjon

Evalueringspanelet anbefaler at studieprogrammet videreføres med følgende anbefalte endringer.

Det misjonale perspektivet bør forankres tydeligere i studieplanen og i flere av emnene.

Videre anbefales det at alle emner revideres for å sikre samsvar og sammenheng mellom emnets innhold, arbeidsformer og læringsutbyttebeskrivelser, samt utvikle varierte eksamensformer som måler studentens oppnådde kunnskaps- og ferdighetsmål, og generell kompetanse i de respektive emner.

Det anbefales også at det i noen emner inkluderes noen praksiskomponenter, slik at studentene blir kjent med praksisfeltet og får mulighet for ferdighetstrening som er relevant for senere tjeneste i kirke og kristne organisasjoner, lokalt og globalt.

I dette revisjonsarbeidet anbelases det at FIH følge opp de ulike tiltakspunktene som er skissert ovenfor.